

Kazatel: Josef Hurta

Písně: 146, 560, 757, 412

Čtení: Jan 1, 1 – 14

Text: Matouš 8, 23 *Vstoupil na loď a učedníci ho následovali. V tom se strhla na moři veliká bouře, takže loď už mizela ve vlnách; ale on spal. I přistoupili a probudili ho se slovy: "Pane, zachraň nás, nebo zahyneme!" Řekl jim: "Proč jste tak ustrašení, malověrní?" Vstal, pobrožil větrům i moři; a nastalo veliké ticho. Lidé užasli a říkali: "Kdo to jen je, že ho poslouchají větry i moře?"*

Dnešní 4. neděle po Zjevení Páně přináší tak potřebné a dlouho očekávané utišení a uklidnění veliké bouře. Starozákonní perikopa určená právě pro dnešní neděli nám zvěstuje Boží moc nad rozběsněnými živly. Než ale k tomu utišení došlo, bylo to skutečně napínavé a nervy drásající. A to přesto, že po celou dobu byl Ježíš se svými učedníky. Vždyť právě on jako první nastoupil na loď, aby se přeplavil na druhý břeh. Učedníci ho v tom následovali.

Na loď se nastupuje, když se chce člověk někam dostat, někam se posunout, přeplavit, popojet. Ale bouře může tento záměr zcela zhatit. A v tomto případě byli pasažéři zavlčeni do zvlášť veliké bouře, takže loď už pomalu mizela ve vlnách. Co v té chvíli asi prožívali všichni ti cestující? Asi nic příjemného, když se na ně sypaly jen hromy blesky, spršky stříkající vody, když čelili vlnobití, takže i otrlým rybářům z toho bylo na blití. Vždyť s takovým živlem se nedá diskutovat. To se musí jenom vydržet a doufat, že to dobře dopadne. V takové chvíli, kdy člověk ztrácí pevnou půdu pod nohama, kdy se mu rozpadají základní jistoty, kdy už nešlo nijak loď kočírovat, kdy se loď vymkla kontrole a kdy už člověk touží jen po tom, aby ty běsnící živly pominuly, v takové chvíli si nejlépe uvědomíme, proč bylo pro židovského věřícího moře symbolem zlých sil a démonských mocností. Židé totiž nebyli jako např. Féničané, kteří měli mořeplavbu v krvi, kteří byli zkušení námořníci a ano, prostě byli to drsní hoši. Židé byli spíš přes tu moudrost a inteligenci. A tak není divu, že na lodi zavládla panika a hysterie. Jak toto dopadne? Bude naše loď, která nás měla posunout někam kupředu, zničena v bouři, v níž se žení všichni čerti? Pro učedníky se najednou plavba stala bojem o přežití, bojem o holý život, ale také bojem o víru, o naději a o důvěru v Boha. Prostě bojem o základní životní hodnoty na kterých stojí svět. Učedníci v té chvíli si už přestali být jistí i svou vlastní lodí, zda plachta a bárka zvítězí nad bouří a vlnobitím. Ta loď se v tom už úplně ztrácela a zdálo se, učedníci už nad ní ztrácejí vládu a že to běsnící moře je prostě chce za každou cenu potopit. Dá se s tím něco dělat?

Taková situace tu ovšem není poprvé. Vlastně se to děje pořád. Vlastně se to děje od počátku. Už na počátku, při stvoření světa, byla země, jak se v hebrejské bibli píše, „tóhú vá bóhú“ – výstižný překlad je „děs a běs“. Je to obraz totálního chaosu. Neexistoval žádný řád. Neplatily žádné zákony. A nad propastnou tůňí byla tma. Neexistovalo světlo. Ale nad vodami se přesto vznášel Duch Boží. A tento Duch Boží, Boží myšlenka, Boží záměr, vnesl do chaosu řád a jasno. Bůh řekl: „Buď světlo!“ A bylo světlo. A bylo jasno. A bylo konečně vidět, co dřív nikdo neviděl. A to je dobře, když je vidět, jak se věci ve skutečnosti mají. Boží slovo prostě vnáší do temnot a chaosu světlo a dělá ve věcech jasno. Duch Boží nás tak uvádí do veškeré pravdy. To Boží tvůrčí slovo,

řecky „logos“ je klíčem k porozumění Bohu a jeho záměrům. Je heslem, které odemyká vstup do Božího světa. V evangeliu Janově je tím slovem, které vnáší světlo do temnot, míněn Ježíš Kristus. On je to světlo, které ve tmě svítí a tma je nepohltila. On je to slovo, které vnáší do chaosu řád. On je ten, který je nad věcí a nad tím vším vládne.

Proč se tedy učedníci v bouři bojí, když mají Ježíše s sebou na lodi? No ono to totiž není tak jednoduché, jak si to někteří představují. Jsou lidé, kteří mají za to, že stačí mít Ježíše na palubě, nebo v kapse, nebo v hrsti a ono to funguje. Jenomže Ježíš není talisman pro štěstí. Bez naší vlastní osobní víry a odvahy by byl Ježíš jen jakási figurka spící jako dřevo a my budeme dál ustrašení, malověrní, a navíc i pověřčiví. Probudit v sobě Ježíše znamená přenechat mu velení nad svým životem a s plnou vírou se postavit k bouři čelem, nepodlehnout děsu, běsu a chaosu, nepodlehnout hysterii a strachu a plně se spolehnout na Boží věrnost a jeho řády.

Když skutečně probudíme Ježíše, musíme být ovšem připraveni i na to, že první, co udělá, je, že se obrátí na nás a pokárá nás za ustrašenost a malověrnost. A vyzve nás k pokání. A pak se jako generál postaví, a bez velkých emocí, pokojným, klidným a vyrovnaným hlasem pohrozí větrům i moři. A tak celému tomu běsnění sebere vítr z plachet. A namísto chaosu, děsu a běsu se na zem vrátí řád, učedníci se upokojí a lidé užasnou a řeknou si: „Kdo to jen je, že ho poslouchají větry i moře?“ Inu, to je ten dárce pokoje, kníže míru, ten, který už pouhým slovem tvoří nový řád. A tak není pochyb: Tady je při díle Bůh!

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, odpusť nám naši malověrnost. Daruj nám mír na zemi a nezřekni se nás. Věříme, že ty jsi ten Syn Boha Otce všemohoucího. Amen.*

Přímělná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, vyslyš naše modlitby za tento svět. Za svět, který ve zlém leží, za padlé stvoření, kde všichni zhrěšili a jsou daleko od slávy Boží. Prosíme, kéž se nám naše hříchy neobrátlí proti nám, ale jsou smazány tvou obětí a tvým odpuštěním. Prosíme, zboř barikády mezi lidmi, daruj svůj pokoj, obnov na zemi mír. Prosíme především za ukrajinský lid, který byl napaden nepřítelem a už téměř rok úpí pod jeho agresí. Prosíme za lidi, kteří s odvahou nasazují své životy za záchranu jiných. Prosíme za vojáky i politiky, kteří usilují o nastolení míru. Modlíme se také za našeho nově zvoleného prezidenta Petra Pavla. I on je pod tvou mocí a ve tvých rukou. Prosíme, abys řídil jeho kroky v nové funkci a především způsob, aby dokázal přesvědčit všechny, kteří ho dosud nepřijali, že jeho úmysly jsou dobré a v zájmu všeho lidu. Prosíme, Pane, za nás, abychom i my dokázali tlumit vášně, a v duchu mírnosti i odvahy uměli krotit bouře lidského hněvu, nelásky a zloby. Pane Ježíši Kriste, tvůj pokoj a mír necht' proudí skrze naše srdce i ústa ke všem lidem do celé společnosti. Uklidňuj rozvášněné bouře, uzdravuj zraněné, utěšuj vystrašené. Uzdravuj lidi nemocné, nemocnou společnost, nemocnou politickou kulturu v naší zemi. Ať žijeme pokojným a klidným životem a skrze víru, naději a lásku překonáváme všechny neduhy a nezdary dnešní doby. Amen.*